Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

27. dubna 2023*

„Řízení o předběžné otázce – Společný celní sazebník – Zařazení zboží – Kombinovaná nomenklatura – Výklad – Všeobecná pravidla – Všeobecné pravidlo 2 písm. a) – Výrobek, který je předkládán v nesmontovaném nebo rozloženém stavu – Díly, které jsou určeny k tomu, aby po svém sestavení tvořily satelitní přijímač – Zařazení jako kompletní přijímací zařízení“

Věc C-107/22,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU podaná rozhodnutím Gerechtshof Amsterdam (odvolací soud v Amsterdamu, Nizozemsko) ze dne 8. února 2022, došlým Soudnímu dvoru dne 16. února 2022, v řízení

X BV

za účasti:

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam,

SOUDNÍ DVŮR (šestý senát),

ve složení: P. G. Xuereb, předseda senátu, T. von Danwitz (zpravodaj) a A. Kumin, soudci,

generální advokátka: T. Ćapeta,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

– za X BV: R. Andringa, advocaat,

– za nizozemskou vládu: K. Bulterman a H. S. Gijzen, jako zmocněnkyně,

– za Evropskou komisi: M. Salyková a P. Vanden Heedem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: nizozemština.

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu všeobecného pravidla 2 písm. a) všeobecných pravidel pro výklad kombinované nomenklatury obsaženého v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 1987, L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382), ve znění nařízení Komise (ES) č. 1549/2006 ze dne 17. října 2006 (Úř. věst. 2006, L 301, s. 1, dále jen „KN“).

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi společností X BV a Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam (inspektor oblastního daňového a celního úřadu v Rotterdamu, Nizozemsko) (dále jen „inspektor“) ve věci sazebního zařazení dílů satelitních přijímačů.

Právní rámec

Harmonizovaný systém

3 Harmonizovaný systém popisu a číselného označování zboží (dále jen „HS“) byl zaveden Mezinárodní úmluvou o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží, která byla uzavřena v Bruselu dne 14. června 1983 na půdě Světové celní organizace (WCO) a spolu s protokolem o její změně ze dne 24. června 1986 byla jménem Evropského hospodářského společenství schválena rozhodnutím Rady 87/369/EHS ze dne 7. dubna 1987 (Úř. věst. 1987, L 198, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 288). Vysvětlivky k HS byly vypracovány WCO v souladu s ustanoveními uvedené úmluvy.

4 Podle čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu 2 uvedené úmluvy se každá smluvní strana zavazuje používat k výkladu HS všeobecná pravidla, jakož i všechny poznámky k třídám, kapitolám a položkám, jakož i neměnit rozsah tříd, kapitol nebo položek HS.

5 Všeobecné pravidlo 2 písm. a) pro výklad HS stanoví, že každé uvedení výrobku v některém z čísel se vztahuje též na výrobek, který není kompletní nebo jehož zpracování není dokončeno, pokud již má při předložení podstatné rysy kompletního nebo dokončeného výrobku, a dále stanoví, že totéž platí pro zařazení kompletního nebo dokončeného výrobku (nebo výrobku zařazovaného podle tohoto pravidla jako kompletní nebo dokončený výrobek), který je předkládán v nesmontovaném nebo rozloženém stavu.

6 Body V, VI a VII vysvětlivky k všeobecnému pravidlu 2 písm. a) HS upřesňují:

„V) Druhá část [všeobecného pravidla 2 písm. a)] zařazuje do téže položky jako smontovaný výrobek kompletní nebo dokončený výrobek, předkládaný v nesmontovaném nebo rozloženém stavu. Zboží je předkládáno v tomto stavu zejména z takových důvodů, jako je nezbytnost a vhodnost balení, manipulace nebo dopravy nebo jejich usnadnění.

VI) Toto pravidlo pro zařazení se použije rovněž na výrobek, který není kompletní nebo jehož zpracování není dokončeno, předkládaný v nesmontovaném nebo rozloženém stavu od okamžiku, kdy jej lze považovat za kompletní nebo dokončený v souladu s ustanoveními první části pravidla.

VII) Za výrobek předkládaný v nesmontovaném nebo rozloženém stavu se pro použití tohoto pravidla považuje výrobek, jehož jednotlivé součásti jsou určeny k sestavení pomocí prostředků, jako jsou šrouby a vruty, svorníky, atd., nebo např. nýtováním a svařováním, avšak za podmínky, že se jedná pouze o montáž.

V tomto ohledu není třeba brát v úvahu složitost montáže. Jednotlivé součásti však nemohou být předmětem opracování vedoucího k dokončení jejich výroby.

Na nesmontované součásti výrobku v počtu přesahujícím počet požadovaný pro vytvoření kompletního výrobku se vztahuje zvláštní režim.

[…]“ (neoficiální překlad)

Kombinovaná nomenklatura

7 Všeobecná pravidla pro výklad KN, která jsou obsažena v části první hlavě I oddílu A přílohy I nařízení č. 2658/87, stanoví:

„Zařazení zboží do [KN] se řídí těmito zásadami.

1. Názvy tříd, kapitol a podkapitol jsou pouze orientační; pro právní účely jsou pro zařazení směrodatná znění čísel a příslušných poznámek ke třídám nebo kapitolám a následující ustanovení [pravidla], pokud znění těchto čísel nebo poznámek nestanoví jinak.

2. a) Každé uvedení výrobku v některém z čísel se vztahuje též na výrobek, který není kompletní nebo jehož zpracování není dokončeno, pokud již má při předložení podstatné rysy kompletního nebo dokončeného výrobku. Totéž platí pro zařazení kompletního nebo dokončeného výrobku (nebo výrobku zařazovaného podle tohoto pravidla jako kompletní nebo dokončený výrobek), který je předkládán v nesmontovaném nebo rozloženém stavu.

[…]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

8 V období od 3. července 2006 do 22. ledna 2007 podala společnost X v Nizozemsku svým jménem a na vlastní účet 38 celních prohlášení s návrhem na propuštění dílů satelitních přijímačů do volného oběhu. Všechny tyto díly pocházely od téhož dodavatele se sídlem v Číně a byly přepravovány na téže lodi v jednom a témže kontejneru.

9 Společnost X podala téhož dne dvě samostatná prohlášení, a sice prohlášení ke zboží určenému pro německou společnost C GmbH a ke zboží určenému pro německou společnost D GmbH, přičemž uvedené společnosti náleží do téže skupiny. Tato prohlášení byla podána u téhož celního úřadu v Rotterdamu (Nizozemsko).

10 Obě prohlášení pokaždé zahrnovala v odpovídajícím množství všechny díly téhož typu satelitního přijímače. I když byly tyto díly adresovány dvěma různým společnostem, tyto díly byly nicméně komplementární a byly určeny k tomu, aby po svém propuštění do volného oběhu byly sestaveny do kompletního satelitního přijímače.

11 Mimoto společnost X podala dne 23. července 2007 v Nizozemsku celní prohlášení s návrhem na propuštění dílů satelitních přijímačů určených pro společnost C do volného oběhu. Tyto díly byly přepravovány ve stejném kontejneru jako díly určené pro společnost D. Nicméně tyto díly byly navrženy do jiného celního režimu, a sice režimu vnějšího tranzitu Společenství, a byly dopraveny do Německa pod celním dohledem, aby v tomto členském státě byly následně propuštěny do volného oběhu.

12 Podle inspektora nemá být zboží, které společnost X dovezla do Nizozemska, považováno za díly satelitních přijímačů, ale za kompletní zařízení v nesmontovaném stavu. Na základě tohoto zjištění zaslal společnosti X dne 1. července 2009 platební výměr pro všechny dotyčné satelitní přijímače. Tento výměr zní na celkovou částku cla ve výši 389 973,70 eur.

13 Společnost X podala po neúspěšném podání stížnosti k inspektorovi žalobu proti platebnímu výměru k rechtbank Noord-Holland (soud provincie Severní Holandsko, Nizozemsko). Tento soud žalobě vyhověl a rozhodl o částečném zrušení platebního výměru. Jak společnost X, tak i inspektor podali proti tomuto rozsudku odvolání k Gerechtshof Amsterdam (odvolací soud v Amsterodamu, Nizozemsko), který je předkládajícím soudem.

14 Spor v původním řízení se týká otázky, zda dovezené zboží musí být zařazeno jako samostatné položky do příslušných sazebníkových čísel KN, nebo zda je třeba, jak tvrdí inspektor, na základě všeobecného pravidla 2 písm. a) přílohy I první části hlavy I oddílu A nařízení č. 2658/87považovat toto zboží za kompletní satelitní přijímače v nesmontovaném stavu.

15 Za těchto podmínek se Gerechtshof Amsterdam (odvolací soud v Amsterodamu) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je třeba všeobecné pravidlo 2 písm. a) vykládat v tom smyslu, že se použije na jednotlivé díly satelitního přijímače, které jsou určeny k tomu, aby po propuštění do volného oběhu byly sestaveny do kompletního satelitního přijímače, a které byly přepravovány v jediném kontejneru a které tentýž celní deklarant, vlastním jménem a na vlastní účet, navrhl ve stejný den na stejném celním úřadě prostřednictvím dvou samostatných celních prohlášení na propuštění do volného oběhu, a jež jsou v okamžiku propuštění do volného oběhu ve vlastnictví dvou propojených společností?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku, musí být všeobecné pravidlo 2 písm. a) pro zařazení vykládáno v tom smyslu, že je použitelné i na jednotlivé díly satelitního přijímače, které tentýž celní deklarant, vlastním jménem a na vlastní účet, téhož dne u stejného celního úřadu, u kterého byly ostatní díly tohoto satelitního přijímače propuštěny do režimu vnějšího tranzitu Společenství, navrhl v celním prohlášení k propuštění do volného oběhu, přičemž v okamžiku podání celních prohlášení byly tyto díly ve vlastnictví dvou propojených společností a všechny díly jsou určeny k tomu, aby po propuštění do volného oběhu byly sestaveny do kompletního satelitního přijímače?“

K předběžným otázkám

K první otázce

16 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda všeobecné pravidlo 2 písm. a) pro výklad KN musí být vykládáno v tom smyslu, že díly satelitního přijímače, které jsou určeny k tomu, aby po svém propuštění do volného oběhu byly sestaveny do kompletního zařízení, jež byly přepravovány v jednom kontejneru a které tentýž celní deklarant, vlastním jménem a na vlastní účet, za účelem jejich propuštění do volného oběhu deklaroval téhož dne u stejného celního úřadu prostřednictvím dvou samostatných celních prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu, a které jsou při propuštění do volného oběhu ve vlastnictví dvou propojených společností, musí být považovány za tvořící takové zařízení, jež je předkládáno v nesmontovaném nebo rozloženém stavu, ve smyslu téhož pravidla, a spadají tedy do jednoho a téhož sazebního čísla.

17 Úvodem je třeba připomenout, že rozhoduje-li Soudní dvůr v řízení o předběžné otázce ve věci sazebního zařazení, spočívá jeho úloha spíše v tom, že vnitrostátním soudům objasňuje kritéria, jejichž použití jim umožní dotčené výrobky správně zařadit do KN, než v tom, že zařazení provede on sám. Zařazení dotčeného zboží pro účely jeho sazebního zařazení je totiž výsledkem čistě skutkového zjištění, které Soudnímu dvoru nepřísluší provádět v rámci řízení o předběžné otázce (rozsudek ze dne 28. dubna 2022, PRODEX, C-72/21, EU:C:2022:312, bod 27 a citovaná judikatura).

18 Je třeba rovněž upřesnit, že podle všeobecného pravidla 1 pro výklad KN jsou pro zařazení zboží směrodatná znění čísel a příslušných poznámek ke třídám nebo kapitolám této nomenklatury. Za účelem zajištění právní jistoty a usnadnění kontrol je rozhodující kritérium pro sazební zařazení zboží třeba hledat obecně v jeho objektivních charakteristikách a vlastnostech, které jsou definovány zněním čísla uvedené nomenklatury a poznámek ke třídám nebo kapitolám (rozsudek ze dne 28. dubna 2022, PRODEX, C-72/21, EU:C:2022:312, bod 28 a citovaná judikatura).

19 Soudní dvůr mimoto opakovaně rozhodl, že navzdory tomu, že vysvětlivky k HS ani vysvětlivky ke KN nejsou závazné, jsou důležitými nástroji k zajištění jednotného použití společného celního sazebníku a jako takové poskytují cenné informace pro jeho výklad (rozsudek ze dne 28. dubna 2022, PRODEX, C-72/21, EU:C:2022:312, bod 29 a citovaná judikatura).

20 Všeobecné pravidlo 2 písm. a) pro výklad KN, které odpovídá všeobecnému pravidlu 2 písm. a) pro výklad HS, stanoví, že „[k]aždé uvedení výrobku v některém z čísel se vztahuje též na výrobek, jenž není kompletní nebo jehož zpracování není dokončeno, pokud již má při předložení podstatné rysy kompletního nebo dokončeného výrobku. Totéž platí pro zařazení kompletního nebo dokončeného výrobku (nebo výrobku zařazovaného podle tohoto pravidla jako kompletní nebo dokončený výrobek), který je předkládán v nesmontovaném nebo rozloženém stavu“.

21 Z bodu VII) vysvětlivky k všeobecnému pravidlu 2 písm. a) HS vyplývá, že za výrobek předkládaný v nesmontovaném nebo rozloženém stavu se považuje výrobek, jehož jednotlivé součásti jsou určeny k sestavení pomocí prostředků, jako jsou šrouby a vruty, svorníky, atd., nebo např. nýtováním a svařováním, avšak za podmínky, že se jedná pouze o montáž. V tomto ohledu není třeba brát v úvahu složitost způsob montáže. Jednotlivé součásti však nemohou být předmětem opracování vedoucího k dokončení jejich výroby.

22 Podle judikatury Soudního dvora je třeba za výrobek předkládaný v nesmontovaném nebo rozloženém stavu považovat výrobek, jehož základní součásti, tj. ty, které lze identifikovat jako součásti, jež jsou určeny k vytvoření konečného výrobku, jsou všechny předkládány k proclení současně, a v tomto ohledu není třeba brát v úvahu postup sestavení nebo složitost montáže (rozsudek ze dne 16. června 1994, Develop Dr. Eisbein, C-35/93, EU:C:1994:252, bod 19).

23 V projednávané věci z informací poskytnutých předkládajícím soudem vyplývá, že všechny základní součásti dotčeného výrobku, a sice satelitního přijímače, byly předloženy k proclení současně.

24 I když je současné předložení těchto součástí za účelem jejich proclení vyžadováno proto, aby bylo možné mít za to, že tvoří výrobek, který je předkládán v nesmontovaném nebo rozloženém stavu, ze znění všeobecného pravidla 2 písm. a) pro výklad KN ani z vysvětlivky týkající se všeobecného pravidla 2 písm. a) pro výklad HS nicméně nevyplývá, že uvedené základní součásti musí být předmětem jednoho a téhož celního prohlášení.

25 Skutečnost, že takové zboží je při předložení k celnímu řízení předmětem jednoho a téhož prohlášení, totiž nepředstavuje podmínku *sine qua non* pro domněnku, že tvoří jeden celek, a tudíž představuje „výrobek […] který je předkládán v nesmontovaném nebo rozloženém stavu“ ve smyslu všeobecného pravidla 2 písm. a) pro výklad KN, ale pouze indicii umožňující takové zjištění dovodit (obdobně viz rozsudek ze dne 10. března 2016, VAD a van Aert, C-499/14, EU:C:2016:155, bod 38).

26 Odlišný výklad pojmu výrobek v nesmontovaném nebo rozloženém stavu by dovozcům v praxi umožňoval, aby si sami – prostřednictvím poměrně jednoduchého úkonu, jako je předložení zboží v samostatných celních prohlášeních, zvolili sazební zařazení dotčeného zboží – buď jako jeden celek, nebo samostatně – které je pro ně nejpříznivější (obdobně viz rozsudek ze dne 10. března 2016, VAD a van Aert, C-499/14, EU:C:2016:155, bod 39).

27 Taková možnost by přitom byla v rozporu se zásadou, podle níž je třeba hledat rozhodující kritérium pro sazební zařazení zboží obecně v jeho objektivních charakteristikách a vlastnostech, a ohrozila by tedy cíl spočívající v usnadnění celních kontrol a právní jistotě, kterou se musí řídit sazební zařazení dováženého zboží (obdobně viz rozsudek ze dne 10. března 2016, VAD a van Aert, C-499/14, EU:C:2016:155, bod 40 a citovaná judikatura).

28 Proto okolnost, že zboží je předkládáno k celnímu řízení v samostatných celních prohlášeních, nemůže sama o sobě zabránit tomu, aby toto zboží bylo kvalifikováno jako výrobky v nesmontovaném nebo rozloženém stavu ve smyslu všeobecného pravidla 2 písm. a) pro výklad KN, pokud v okamžiku proclení z dalších objektivních faktorů vyplývá, že toto zboží tvoří jeden celek a je určeno k tomu, aby bylo později sestaveno do jediného zařízení (obdobně viz rozsudek ze dne 10. března 2016, VAD a van Aert, C-499/14, EU:C:2016:155, bod 43).

29 V projednávané věci předkládající soud poukazuje na objektivní faktory, které hovoří ve prospěch toho, aby díly, o něž se jedná ve věci v původním řízení, byly kvalifikovány jako výrobek v nesmontovaném nebo rozloženém stavu ve smyslu uvedeného všeobecného pravidla 2 písm. a). Předkládající soud zejména uvádí, že tyto díly byly určeny k tomu, aby po propuštění do volného oběhu byly sestaveny do jediného dokončeného výrobku, že byly přepravovány v jediném kontejneru, že byly předmětem celních prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu,

které podal tentýž celní deklarant vlastním jménem a na vlastní účet u téhož celního úřadu, a uvedené díly byly ve fázi jejich propuštění do volného oběhu ve vlastnictví dvou propojeným společností.

30 Takové okolnosti mohou totiž potvrdit, že se jedná o výrobek v nesmontovaném nebo rozloženém stavu. Jak správně poznamenala Evropská komise, okolnost, že tyto díly jsou předkládány v samostatných celních prohlášeních s návrhem na propuštění do volného oběhu, musí být posuzována souběžně s ostatními relevantními okolnostmi, avšak není sama o sobě rozhodující.

31 Všeobecné pravidlo 2 písm. a) všeobecných pravidel pro výklad KN musí být tudíž vykládáno v tom smyslu, že díly satelitního přijímače, které jsou určeny k tomu, aby byly po propuštění do volného oběhu sestaveny do kompletního satelitního přijímače, a jež byly přepravovány v jediném kontejneru a které za účelem propuštění do volného oběhu tentýž celní deklarant, vlastním jménem a na vlastní účet, deklaroval ve stejný den na stejném celním úřadě prostřednictvím dvou samostatných celních prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu, a jež jsou v okamžiku propuštění do volného oběhu ve vlastnictví dvou propojených společností, je třeba považovat za tvořící takové zařízení, předkládané v nesmontovaném nebo rozloženém stavu, ve smyslu tohoto pravidla, a spadají tedy do jednoho a téhož sazebního čísla, jelikož je s ohledem na objektivní faktory prokázáno, že tyto díly tvoří jeden celek a zahrnují všechny základní součásti tohoto zařízení.

K druhé otázce

32 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda všeobecné pravidlo 2 písm. a) pro výklad KN musí být vykládáno v tom smyslu, že je použitelné i v případě, že některé z dotčeného zboží je navrženo v celním prohlášení k propuštění do volného oběhu, zatímco jiné je propuštěno do režimu vnějšího tranzitu Společenství.

33 S ohledem na odpověď poskytnutou na první otázku je třeba konstatovat, že okolnost, že takové zboží je předloženo k proclení v samostatných prohlášeních za účelem jeho pozdějšího sestavení, nemůže sama o sobě bránit tomu, aby toto zboží bylo kvalifikováno jako výrobek v nesmontovaném nebo rozloženém stavu ve smyslu všeobecného pravidla 2 písm. a) pro výklad KN, pokud v okamžiku proclení z jiných objektivních faktorů vyplývá, že toto zboží tvoří jeden celek a je určeno k tomu, aby bylo později sestaveno do jediného výrobku.

34 Jak správně poznamenala Komise, podmínky, za kterých bylo zboží navrženo v celním prohlášení k propuštění nebo celní režim, v němž bylo zboží přepraveno do konečného místa určení, mohou představovat jeden z objektivních faktorů relevantních pro posouzení použitelnosti uvedeného všeobecného pravidla 2 písm. a). Tyto okolnosti však nemohou být samy o sobě určující, neboť předkládající soud musí zohlednit všechny ostatní objektivní faktory relevantní pro účely tohoto posouzení.

35 Okolnost, že nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1992, L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), použitelné na období, jehož se týká spor v původním řízení, výslovně nestanovilo možnost posoudit společně zboží navržené v celním prohlášení k propuštění do volného oběhu a zboží navržené v celním prohlášení do režimu vnějšího tranzitu Společenství pro účely jeho sazebního zařazení, je v tomto ohledu irelevantní.

36 Jak správně poznamenala nizozemská vláda, jakýkoli jiný výklad by vedl k možnosti obejít všeobecné pravidlo 2 písm. a) pro výklad KN, neboť dovozci by mohli prostřednictvím dost jednoduchého úkonu, a sice rozdělením zásilky a navržením zboží v celním prohlášení do dvou různých celních režimů před jeho propuštěním do volného oběhu, dosáhnout toho, aby zboží bylo zařazeno jako celek, nebo jako samostatné díly podle toho, jaká sazba bude výhodnější.

37 Proto musí být uvedené všeobecné pravidlo 2 písm. a) pro výklad KN vykládáno v tom smyslu, že je použitelné také v případě, kdy je některé z dotčeného zboží navrženo v celním prohlášení k propuštění do volného oběhu, zatímco jiné je propuštěno do režimu vnějšího tranzitu Společenství.

K nákladům řízení

38 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl takto:

1) **Všeobecné pravidlo 2 písm. a) všeobecných pravidel pro výklad kombinované nomenklatury obsažené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1549/2006 ze dne 17. října 2006,**

musí být vykládáno v tom smyslu, že

díly satelitního přijímače, které jsou určeny k tomu, aby byly po propuštění do volného oběhu sestaveny do kompletního satelitního přijímače, a jež byly přepravovány v jediném kontejneru a které za účelem propuštění do volného oběhu tentýž celní deklarant, vlastním jménem a na vlastní účet, deklaroval ve stejný den na stejném celním úřadě prostřednictvím dvou samostatných celních prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu, a jež jsou v okamžiku propuštění do volného oběhu ve vlastnictví dvou propojených společností, je třeba považovat za tvořící takové zařízení, předkládané v nesmontovaném nebo rozloženém stavu, ve smyslu tohoto pravidla, a spadají tedy do jednoho a téhož sazebního čísla, jelikož je s ohledem na objektivní faktory prokázáno, že tyto díly tvoří jeden celek a zahrnují všechny základní součásti tohoto zařízení.

2) **Všeobecné pravidlo 2 písm. a) všeobecných pravidel pro výklad kombinované nomenklatury obsažené v příloze I nařízení č. 2658/87, ve znění nařízení č. 1549/2006,**

musí být vykládáno v tom smyslu, že

je použitelné také v případě, kdy je některé z dotčeného zboží navrženo v celním prohlášení k propuštění do volného oběhu, zatímco jiné je propuštěno do režimu vnějšího tranzitu Společenství.

Podpisy.